

VR (Virtual Reality) som pædagogisk redskab

I Rudersdal Kommune, Socialområdet, er det besluttet at gøre sig erfaringer og opnå viden med brug af Virtual Reality (VR) indenfor handicap- og det psykosociale område. Blandt andet er der optaget videoer af forskellige situationer ved og i en bus, da netop den transportform kan være en barriere.

I workshoppen, vil der mulighed for at prøve VR. Der vil blive mulighed for at optage 360 grader videoer og se på de videre perspektiver ved Vr, som pædagogisk redskab.

Velfærdsteknologi, hverdagsinnovation og samskabelse er sat på dagsordenen i hele landet. I Rudersdal Kommune, Socialområdet, er det besluttet at gøre sig erfaringer og opnå viden med brug af Virtual Reality (VR). Der arbejdes med 360 grader video-optagelser, der afspilles i VR briller. Formålet er at afprøve og implementere en teknologi, der vurderes at kunne bidrage til og løfte kerneopgaven på tværs af socialområdet. Der er en stor, men fortsat udviklende videnskabelig litteratur indenfor "Klinisk VR" målrettet kognitive, psykologiske, bevægelse- og funktionshæmmedes problemstillinger. Det er denne viden Rudersdal Kommune tager udgangspunkt i, når VR afprøves og implementeres. VR-baseret testning, træning, vurderinger og interventioner har været testet og afprøvet siden midt 90'erne, men det er først indenfor de sidste 2 år, at teknologien er modnet, og prisen er faldet dramatisk. Det er en velfærdsteknologi, der er realistisk at investere i og med videnskabelige resultater, der viser effekt i forhold til målgruppen.

Der er valgt en emergerende tilgang til VR, da det videnskabelige og empiriske grundlag for VR og 360 grader videooptagelser på det sociale område ikke er specielt stort og ikke findes i en dansk kontekst. Tilgangen sker i et samspil med den danske virksomhed Khora VR, der har den tekniske kapacitet til at optage professionelle 360 grader videoer samt uddanne medarbejdere i at optage 360 grader videoer. Udviklingen sker i tæt samarbejde med borgere, der løbende bidrager med input og overvejelser, der påvirker tilgangen til VR. Den emergerende tilgang har også betydning for dialogen i organisationen, da medarbejderen har stor, vigtig og vægtig viden samt erfaring indenfor den socialpædagogiske støtte. Samtidig er det ikke nødvendigvis alle medarbejdere, der finder de største åbenbaringer gemt i ny teknologi. Det er medarbejdere, der har arbejdet fysisk og konkret med eksponeringsterapi, og hvor de selv har støttet borgere gennem fysisk tilstedeværelse i den konkrete eksponeringssituation.

I samarbejdet med deltagende borgere er der afdækket et behov for eksponering til selve videoen, der er optaget i forskellige eksponeringsgrader eller trin. Der er også et behov for at arbejde med eksponering til selve VR brillen. Når VR brillen bliver præsenteret, sker det gennem dialog, og første trin kan være at vise videoen fra telefonen, der er taget ud af VR brillen. Medarbejderen og borgeren fortsætter herefter i det tempo, der giver mening og opleves trygt samt sikkert. Vi har undervejs lært, at det er vigtigt at kunne spejle det, borgeren ser i VR brillen, med medarbejderens telefon. Dermed kan medarbejderne følge med, støtte og nemmere knytte udsagn, fysiske og følelsesmæssige reaktioner an til det, borgeren oplever i VR brillen. Det afgørende er, at borgeren oplever en progression og en mulighed for at øge sin selvstændighed og mening i livet, og her forventer vi, at VR brillen kan blive et vigtigt pædagogisk redskab.